

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4P/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216200651
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8216200651.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté Z. R., nar. X.X.XXXX a Z. R., nar. X.X.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, pochádzajúce z matky G. R., nar. XX.X.XXXX, bytom E. D. XX, XXX XX L. a otca H. L., nar. X.X.XXXX, bytom Ť. X, XXX XX L., zastúpeného JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom Partizánska 5, Bardejov, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletých žiadal svojím návrhom doručeným súdu dňa 9.2.2016 a upraveným písomným podaním, doručeným súdu dňa 2.3.2016, aby súd znížil výživné určené Okresným súdom Bardejov č.k. 4P 93/2014 - 18 zo dňa 8.12.2014 pre maloleté Z. C. Z. na sumu 30% zo sumy životného minima na nepnoleté a nezaopatrené dieťa podľa osobitných predpisov mesačne z dôvodu, že je nezamestnaný. Matka a kolízny opatrovník maloletých zhodne navrhli, aby súd návrh otca zamietol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, vyjadreniami účastníkov, spisom 4P 93/2014, ostatným spisovým materiálom.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4P 93/2014 - 18 zo dňa 8.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2014, súd zveril obe maloleté do osobnej starostlivosti matke, upravil styk otca s nimi a zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletým po 70 Eur mesačne od 30.10.2014 s tým, že dlžné výživné za obdobie od 29.9.2014 do 30.10.2014 pre obe maloleté v celkovej výške 289,34 Eur (po 144,67 Eur) umožnil otcovi splácať po 20 Eur mesačne na obe maloleté (10 eur mesačne na každú z nich). Matka žila v danom čase s maloletými spolu s rodičmi, bola na rodičovskej dovolenke a jej príjem predstavovali detské prídavky a rodičovské príspevky na dokopy tri maloleté deti. Matka svojim rodičom prispievala po 100 Eur mesačne. Otec v danom období pracoval v českej republike a zarobil približne 8.500 Kč mesačne. Otec o deti nejavil žiadny záujem. V súčasnosti matka žije spolu s všetkými deťmi pri svojich rodičoch a náklady na obe maloleté sa prirodzene zvýšili, keďže od doby posledného rozhodnutia uplynula doba jedného a pol roka. Otec je dobrovoľne nezamestnaný o deti neprejavuje žiadny záujem. Býva v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi, ktorí mu prispievajú na jeho potreby. Je zdravý. V období júl - december 2015 a január 2016 pracoval u svojho otca a zarábal približne 400 Eur mesačne. Od 1.2.2016 je evidovaný na úrade práce. Nehľadá si prácu a podľa jeho vyjadrenia - "Nepracujem, lebo toľko jej nebudem platiť. Nehľadám si prácu." Rodičom neprispieva na domácnosť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé za živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, keďže sa bezdôvodne nezaujíma o prácu a nie je ochotný pracovať z dôvodu, že nechce prispievať maloletým na výživu, pričom obe maloleté sú na neho odkázané. Je to konanie otca, ktoré súd nemôže podporovať a keďže otec maloletých je zdravý, je jeho povinnosťou sa zamestnať a prispievať obom maloletým na ich výživu.

Tiež je potrebné uviesť, že v § 78 ods. 3 Zákona o rodine je obsiahnutá tzv. valorizačná klauzula, ktorá ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov. Výška životných nákladov je zrejmá napríklad z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z ustanovenia § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť a preto súd pri rozhodovaní o návrhu prihliadal aj na túto okolnosť. Od poslednej úpravy uplynula doba jedného a pol roka, odkedy bežné náklady na maloletých bezpochyby stúpili, čo vedie súd k záveru, že zníženie výživného nie je možné akceptovať.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine účinného od 1.4.2005 sa zaradili majetkové pomery povinného rodiča medzi všeobecné podmienky určenia rozsahu vyživovacej povinnosti a rozšírilo východiská na zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané majetkové riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, resp. priamo vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovania výživného. Žiadny účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať. Nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená. Zákon o rodine však zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Potencionálny príjem nie je ten, ktorý povinný skutočne zarobí, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce. Súd tiež poukazuje na to, že výlučná osobná starostlivosť o maloletých je len na pleciach matky a aj táto okolnosť sa musí prejaviť v peňažnom vyjadrení výživného plnenia zo strany otca, ktorý takúto starostlivosť maloletým absolútne neposkytuje. Otec súdu nepreukázal také objektívne okolnosti, ktoré by mu dôvodne bránili v možnosti zarobiť si na potreby maloletých sumou, ktorú mu určil súd a súd je toho názoru, že táto schopnosť u neho nie je nijakým spôsobom znížená, preto jeho návrh na zníženie výživného aj z tohto dôvodu nie je možné považovať za dôvodný.

Skutočnosť, že otec maloletých nie je ochotný zamestnať sa, súd hodnotí ako subjektívny dôvod na strane otca, ako svojoľnú a ničím neodôvodnenú snahu otca vyhnúť sa získaniu prostriedkov pre

výživné na svoje dve deti. To pred súdom ako argument nemôže obstáť a súd aj z týchto dôvodov nemal pre návrh otca na zníženie výživného v akejkoľvek výške žiadne pochopenie a jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Zároveň nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie podrobným zisťovaním príjmov a nákladov matky a oboch maloletých detí, pretože súd považuje sumu 140 Eur (po 70 Eur na každé dieťa) za sumu, ktorú je otec objektívne schopný svojim deťom mesačne platiť a ďalšie dokazovanie by iba zvýšili náklady tohto konania, čo súd nepovažuje za potrebné. Predmetom tohto konania totiž bol návrh na zníženie výživného a to neprichádza za žiadnych okolností do úvahy pre otcovu objektívnu schopnosť zaobstaráť si takúto sumu pre svoje deti a aj s ohľadom na skutočnosť, že náklady na deti sa za viac než 1 rok určite neznížili.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 odsek 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.